

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50306)

em id
eatur
n lau-
us? Il-
bi an-
enedi-
quod
com-
vino
mo-
l affli-
uit fa-
e cul-
ccato-
sancti-
coelo-
ca. An-
loriã,
uã, si
Fac
factu-
mor-
bum,

bum, cur tu tristaris? compensa lætitiã
Divinã patientiã doloris, magisq; cor-
di sit Dei tui gloria, unde congaudeas,
quã propria afflictio, unde tristeris.

78. Fieri voluntatem Dei sicut in cœlo,
itã & in terra, est gaudenter eam comple-
cti, ubicunque occurrerit. Angeli eam
adimplent cum gaudio, tu noli contrave-
niendo destruere.

79. Inter opera Creatoris non illud est
præstantius, quod fulgentius. Vilis ver-
miculus excellit Planetarum Principem
toto orbe diffusum. Plus virtuti accessit
Jobo à fimeto, & sanie, quã Salomoni
ab omni majestate, & gloria.

80. Sors iniquior sustulit tibi opes, ira-
cundus filium, invidus honorem? Solare
te; quia cum illis non perierit salus tua. Si
dicas, te cum illis perdidisse, quidquid
perdere poteras, sanè amisisti parùm. Cre-
de; hæc omnia nihil sunt, & si nihil ami-
seris, quid cruciaris? Nemo perdit, quan-
tùm perdere potuit, nisi qui morte mala
defungitur.

DECAS IX.

81. Sine ut arbitrio suo supremum Nu-

men disponat omnia; miraberis aliquando summè tibi proficere, quod credideras obfuturum. Mysterium solet esse, quod agit, & agere illius, summi est auctora-
mentum amoris.

82. Quod Deus operatur, admirandum est, pulcherrimum est, sanctissimum est. An non rarum Mysterium, mysteriosa raritas æquali amore creari ab ipso culicem, unde mordeâre, ac cælum Empyreum, ubi æternùm gaudeas? Utrumque facit amando se, utrumque in commodum nostrum. In illo exambit meritum tuum, in isto dare præmium suum.

83. Admodum opulentus est, cui Deus auferendo divitias communicat gratiam. Nempe modicum tollit, & plurimum donat. Qui saniori iudicio, quidquid temporarium est, nihili duxerit, non queretur auferri partem illius, & cum illa cumulum curarum.

84. Misericorditer Deus agit, cum tollendo vires corporis unà tollit ansam peccandi. Hoc gratiæ est, illud infirmitatis; hoc bonum legitimum, illud putatitium, & miseria solùm apparens.

85. Hunc

85. Hunc Deus præ cæteris honoratum cupit, quem per jacturam æstimationis terrenæ, idoneum reddit gloriæ cælestis. An non pluris æstimes honorem, quem Deus contulerit, quàm quem homines finxerint. Deliciæ sunt amantis Domini, auferre, voluptatem, & ingerere sui amorem, id est, porrigere aurum, & surripere coenum, ditare simul animum, & purificare.

86. Stoicorum labor fuit extirpare affectus: Studium Christianorum est illos in ordinem redigere. Philosophia sanctorum est, anhelare vilipendi: mysterium Evangelicum, sibi ipsi vim inferre. Prodigium gratiæ est, commutare affectus: metamorphosis Divina, voluntatem terrenam in cælestem transformare, &, uti Paulus loquitur, novam creaturam fieri.

87. Voluntas Divina ipsa est beatitudo. Adversa convertit in prospera, mala transformat in bona. Vide sis vim admirabilem; & quò ea noverit penetrare! dum de contrario suo triumphum agit.

88. Datur materia, quæ artem superat; nihil autem est, quod non cedat volunta-

ti Divinae. Pretiosum fuit Jobo fimetum suum, pretiosa Manassi captivitas; neque ille præposuerit fimo divitias, neque iste vinculis thronum Regalem.

89. Voluntas Divina omnia bonitate sua informat. Cum illa potes amplecti poenas æternas, & absque illa dimittere gaudia sempiterna.

90. Voluntas Divina est norma omnium normarum, Ratio rationum, causa causarum, hydrophylacium omnis boni, & occultarum gratiarum profluvium. Errat qui eam non adimplet; & qui non suffert, se perditum it.

DECAS X.

91. Veluti Aquilæ Imperiali duplex est vertex, & vertici duplex corona, sic Majestas voluntatis Divinae bifariam se diffundit. Unum est, ut id omne velimus, quod illa facit: alterum, ut faciamus, quod illa vult. His duobus adoramus duplex & venerandum divinitatis diadema.

92. Voluntas Divina debet esse primū, medium, & ultimum voluntatis humanae, hæc autem cum illa inchoare, cum illa progredi, & finire. Ejus sphaera immensa est,